

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoCsp/12/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122260844
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:6122260844.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Janákovvej a sudcov Mgr. Ivana Kubínyho a Mgr. Zuzany Holúbkovej v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovaným: 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., a 2/ D. B., nar. X.X.XXXX, bytom C., o zaplatenie 12.838,24 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 13. decembra 2022, č.k. 15Csp/33/2022-160, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
- II. Žalovaným 1/ a 2/ **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

- Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. žalovaným 1/ a 2/ nepriznal náhradu trov konania.
- Súd prvej inštancie rozhodoval na základe žaloby, ktorou sa žalobca domáhal od žalovaných zaplatenia sumy 12.838,24 eur s príslušenstvom, keďže jeho právny predchodca uzatvoril so žalovanými zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej im poskytol úver, ktorý sa žalovaní zaviazali vrátiť v mesačných splátkach. Následkom nesplácania úveru riadne a včas, právny predchodca žalobcu vyhlásil predčasnú splatnosť úveru. Vzhľadom na to, že žalovaní dlžnú sumu nevrátili, obrátil sa žalobca na súd.
- Po dokazovaní mal súd prvej inštancie za preukázané, že na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 21.9.2015 veriteľ VÚB, a.s. žalovaným ako dlžníkom poskytol úver vo výške 18.000 eur, ktorý mali splácať v 108 pravidelných mesačných splátkach.
- Súd prvej inštancie najskôr skúmal, či je žalobca v spore aktívne vecne legitimovaný vo svetle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Toto ustanovenie definuje podmienky postúpenia pohľadávky patriacej banke buď inej banke, alebo aj subjektu, ktorý nie je bankou (žalobca). Prvá veta ustanovenia definuje dve takéto podmienky (nad rámec písomnej formy zmluvy o postúpení a nepotrebnosti súhlasu klienta s takýmto krokom, ktoré predpokladá už § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka), z ktorých prvou je písomná výzva banky uvažujúcej o postúpení riadne nesplácanej úverovej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil, a druhou nepretržité viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávke banky.
- Súd prvej inštancie pritom dospel k záveru, že nebola naplnená podmienka vyžadujúca preukázanie existencie a doručovania písomnej výzvy banky žalovaným na zaplatenie dlhu pred postúpením

pohľadávky. Jej existenciu žalobca podľa súdu prvej inštancie nepreukázal ani napriek tomu, že žalobcu súd výzvou zo dňa 17.10.2022 vyzval, aby sa vyjadril a preukázal, kedy a akým spôsobom bola žalovaným doručovaná korešpondencia veriteľa súvisiaca s postúpením pohľadávky. V konaní bolo tvrdené a preukázané, že banka listom zo dňa 9.8.2019 vyhlásila predčasnú splatnosť pohľadávky zo zmluvy o úvere, pričom vyhláseniu predčasnej splatnosti predchádzalo vyhotovenie výzvy na úhradu omeškaných splátok (tretia upomienka) zo dňa 2.7.2019 s upozornením na možnosť predčasného zosplatenia úveru. Ide o postup predpokladaný v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorého dodržanie má vplyv na riadne vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Uvedené písomnosti sú však jedinými, ktoré veriteľ (banka) zasielal žalovaným do okamihu postúpenia pohľadávky dňa 14.9.2021 (dátum v zmysle žiadosti o postúpenie a prevod). V konaní ale nebolo preukázané, že by bol dodržaný postup predpokladaný v § 92 ods. 8 zákona o bankách, a síce že by VÚB, a.s., teda banka, ktorá uvažuje o postúpení pohľadávky, písomne vyzvala žalovaných na úhradu pohľadávky, ktorú zamýšľa postúpiť inému subjektu. Výzvu, ktorá by predchádzala postúpeniu pohľadávky, tak, ako je to zakotvené v § 92 ods. 8 zákona o bankách, však banka žalovaným nedoručovala. Určite takouto výzvou nemôžu byť písomnosti zo dňa 9.8.2019 a zo dňa 2.7.2019, ktoré boli doručované v rámci toho, že banka využila právo mimoriadne úver zosplatiť, a to jednak s poukazom na značný odstup času, ktorý od vyhotovenia týchto výziev (r. 2019) uplynul do okamihu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok (r. 2021), keď dva roky stará výzva nemôže mať následok predpokladaný v § 92 ods. 8 zákona o bankách. Stav deklarovaný vo výzve z roku 2019 ohľadom výšky dlhu v čase bezprostredne pred postúpením pohľadávky je vzhľadom na plynutie času neaktuálny.

6. Okrem toho súd prvej inštancie dodal, že ani z listín zasielaných žalovaným v súvislosti s procesom vyhlasovania predčasnej splatnosti úveru v roku 2019 nevyplýva úmysel banky, že by táto listina mala byť zasielaná žalovaným práve aj v súvislosti so zamýšľaným budúcim postúpením pohľadávky. Obsah týchto listín tomu ani náznakom nenasvedčuje. Je pritom podľa súdu prvej inštancie zrejme podľa obsahu, že účelom vyhotovenia týchto listín - výziev bolo jedine dodržanie postupu stanoveného § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pre to, aby sa pohľadávka mohla účinne stať splatnou ešte pred uplynutím dojednanej konečnej splatnosti. Tretia upomienka z 2.7.2019 nemôže byť výzvou v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách ani preto, že žalovaní v nej boli vyzývaní len na úhradu nedoplatku na splátkach v sume 812,73 eur (teda nie celej sumy neskôr postupovanej) a v čase, keď pohľadávka, ktorá bola neskôr postúpená, ešte ani nebola splatná. Keďže postúpiť možno len pohľadávku banky, ktorá je splatná, tak logicky aj výzva v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách sa má týkať už splatnej pohľadávky. Vo výzvach zasielaných v súvislosti s vyhlasovaním predčasnej splatnosti sa vôbec neodkazuje na postup podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Spotrebiteľ musí byť upozornený nielen na omeškanie, ale aj na jeho následok, a síce na vôľu banky postúpiť pohľadávku a na možnosť zvrátiť postúpenie. (k tomu v skutkovo obdobnej veci zhodne napr. rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 27CoCsp/53/2021 zo dňa 29.12.2021 alebo sp. zn. 6CoCsp/16/2022 zo dňa 17.5.2022). Výzva v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách musí byť totiž kvalifikovaná. Zákon síce nestanovuje žiadne osobitné obsahové náležitosti na túto výzvu, avšak z obsahu a zmyslu tohto ustanovenia nepochybne vyplýva, že nestačí akákoľvek výzva banky na zaplatenie, ale touto výzvou musí banka jednak vyzvať dlžníka na zaplatenie dlžnej sumy s uvedením lehoty 90 dní a upozorniť ho, že po márnom uplynutí tejto lehoty bude banka oprávnená postúpiť pohľadávku na iný, hoc aj nebankový subjekt bez súhlasu dlžníka.

7. Písomnosti vyhotovované veriteľom a doručované dlžníkovi podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (teda v súvislosti s vyhlasovaním mimoriadnej splatnosti úveru) a písomnosti vyhotovované veriteľom a doručované dlžníkovi podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách (teda v súvislosti s osobitnými podmienkami postupovania pohľadávok) sa navzájom nenahrádzajú, ani nekonzumujú, keď účel každej z nich a aj z toho plynúci obsah každej z nich je odlišný. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal aj na záver prijatý v rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11CoCsp/21/2020 zo dňa 29.7.2020, ktorý rovnako konštatoval, že tieto výzvy nemožno zamieňať ani stotožňovať a jedna automaticky neplní úlohu druhej. Doručovanie kvalifikovanej výzvy s vyššie uvedeným obsahom v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách žalovaným pred postúpením pohľadávky na žalobcu v konaní tak preukázané nebolo. Ani jedna z predložených písomností adresovaných žalovaným pred postúpením pohľadávky takouto kvalifikovanou výzvou nebola. Ani jedna z nich nemala poučenie, že v prípade neuhradenia zosplateného úveru má banka právo pohľadávku postúpiť tretej osobe, a teda z ich obsahu nebolo možné vyvodiť, že by úmyslom výzvy malo byť výslovne súčasne učiniť zadosť aj podmienkam stanoveným zákonom o bankách. Takéto písomnosti - výzvy súd prvej inštancie preto nepovažoval za kvalifikované, ich obsah nezodpovedá účelu a zmyslu § 92 ods. 8 zákona o bankách a ani z nich nevyplýva úmysel banky vyhotovovať ich v súvislosti

s postúpením pohľadávok, ku ktorému banka pristúpila až po niekoľkých rokoch od vyhotovenia týchto listín. Ak sa doručovalo následne oznámenie o postúpení pohľadávky, toto bolo doručované až po samotnom postúpení pohľadávky, a preto táto písomnosť tiež nie je výzvou v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách.

8. Súd prvej inštancie preto uzatvoril, že absencia doručovania výzvy na úhradu dlžníkovi v súvislosti s postúpením pohľadávky spôsobuje nenaplnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky podľa kogentného § 92 ods. 8 zákona o bankách. Nebola splnená zákonná podmienka na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorá sa vyžaduje v § 92 ods. 8 zákona o bankách, táto pohľadávka bola postúpená v rozpore so zákonom, a preto súd prvej inštancie skonštatoval, že na žalobcu nebola pohľadávka, ktorej zaplata sa žalobou domáha, platne postúpená. Pretože žalobca sa platne nestal veriteľom postúpenej pohľadávky, súd prvej inštancie skonštatoval, že nie je vo veci aktívne vecne legitimovaný. Preto žalobu zamietol.

9. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP. Skonštatoval, že žalovaným svedčí náhrada trov konania vzhľadom na zamietnutie žaloby žalobcu, zo spisu však žalovaným žiadne trovy konania nevyplynuli, a preto im ich ani nepriznal.

10. Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie.

11. Namietal, že so žalobou doručil súdu prvej inštancie nielen tretiu upomienku zo dňa 2.7.2019, ale spolu s ňou aj podací hárok preukazujúci jej doručovanie žalovaným. Z podacieho hárku je zrejmé, že výzva bola daná na poštovú prepravu dňa 2.7.2019, čo vyplýva z dátumu na ľavej bočnej strane hárku. Obe tieto listiny a taktiež výzva ich právneho predchodcu na predčasné splatenie s obálkou sú súčasťou súdneho spisu od doručenia návrhu na vydanie platobného rozkazu. Tieto výzvy boli doručované žalovaným na adresu nimi uvedenú v uzavretej zmluve, pričom počas trvania úverového vzťahu žalovaní neoznámili jeho právneho predchodcu inú adresu na prijímanie písomností, a teda preukázali, že zásielky boli zasielané do dispozičnej sféry žalovaných. Pre nadobudnutie účinkov doručenia úkonu nie je podstatné, či sa adresát s obsahom doručovaných zásielok oboznámil až neskôr, ak nevyužil možnosť oboznámiť sa s obsahom uloženej zásielky.

12. Ďalej žalobca poukázal na § 92 ods. 8 zákona o bankách. Upozornil, že súdu prvej inštancie doručil doklad – výpis z informačného portálu Slovenskej pošty, z ktorého je zrejmé, že výzva bola žalovaným doručená a žalovaní ju neprevzali v odbernej lehote. Nakoľko žalovaní napriek písomnej výzve jeho právneho predchodcu svoj dlh z titulu omeškaných úverových splátok nezaplatili, jeho právny predchodca v súlade so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy a súlade so všeobecnými obchodnými podmienkami vyhlásil ku dňu 9.8.2019 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru.

13. Žalobca tiež upozornil, že z § 92 ods. 8 zákona o bankách na platné postúpenie pohľadávky vyplývajú dve podmienky, a to že klient bol na omeškanie časti peňažného záväzku písomne vyzvaný a jeho omeškanie trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. V konaní preukázal splnenie oboch týchto podmienok, preto považoval za nesporné, že k postúpeniu pohľadávky došlo riadne a platne. Pokiaľ súd prvej inštancie uviedol, že nepreukázal doručenie výzvy na plnenie pred postúpením pohľadávky, opakovane poukázal na predloženie vyhlásenia predčasnej splatnosti spolu s doručenkou. Správnym posúdením veci by súd prvej inštancie musel dospieť k záveru, že mu svedčí aktívna vecná legitimácia.

14. Preto žalobca žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil, žalobe vyhovel a priznal mu náhradu trov konania.

15. Žalovaní sa k podanému odvolaniu žalobcu nevyjadrili.

16. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

17. Žalobca sa v odvolaní nestotožnil s tým, že mu v konaní nesvedčí aktívna vecná legitimácia v spore. Zastával názor, že podmienky pre platné postúpenie pohľadávky boli splnené.

18. S týmto názorom žalobcu sa však odvolací súd nestotožňuje.

19. Podmienky na platné postúpenie bankovej pohľadávky sú podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách tri. Prvou je splatná pohľadávka, resp. časť pohľadávky, ktorá je splatná, druhou je písomná výzva banky klientovi a treťou podmienkou je nepretržité omeškanie klienta dlhšie ako 90 kalendárnych dní.

20. Súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí okrem iného dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, že by jeho právny predchodca (banka VÚB, a.s.) doručil (resp. odoslal) výzvu žalovaným na zaplatenie dlhu pred postúpením pohľadávky. Tiež súd prvej inštancie skonštatoval, že žalobca nepreukázal, kedy a akým spôsobom bola žalovaným doručená korešpondencia veriteľa súvisiaca s postúpením pohľadávky (bod 17. napadnutého rozsudku).

21. Odvolací súd sa nestotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že je potrebné, aby výzva podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách bola kvalifikovaná, teda upozorňujúca na možnosť postúpenia pohľadávky. Tento záver nezodpovedá rozhodovacej praxi tohto vec prejednávajúceho senátu odvolacieho súdu. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách nepožaduje, aby výzva podľa tohto ustanovenia bola kvalifikovaná, pričom ani judikatúra Najvyššieho súdu SR nepožaduje výzvu kvalifikovanú. Súčasne odvolací súd dodáva, že nie je potrebné, aby veriteľ realizoval v súvislosti so zosplatením a postúpením pohľadávky dve samostatné výzvy (jednu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a druhú podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách), ako na to upozorňoval súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku. Tento právny záver nekorešponduje s uznesením Najvyššieho súdu SR zo dňa 25.5.2022, sp. zn. 1Cdo 4/2020.

22. Preto v intenciách prejednávanej veci bolo postačujúce, ak by veriteľ preukázal doručenie, resp. odoslanie výzvy žalovaným zo dňa 2.7.2019, označenej ako „Tretia upomienka – pokus o zmier“. Odoslanie tejto výzvy žalobca preukazoval nedatovaným poštovým podacím hárkom a tiež výpismi z elektronického portálu Slovenskej pošty.

23. Aj podľa odvolacieho súdu nedatovaný poštový podací hárok nie je dostatočný na preukázanie odoslania výzvy vyžadovanej § 92 ods. 8 zákona o bankách. Pri absencii dátumu podania na poštovom podacom hárku je totiž možné z poštového podacieho hárku zistiť nanajvýš to, že právny predchodca žalobcu hodlal adresovať žalovaným písomnosť (nevedno však ani, akú konkrétnu). Zistiť, či sa tak aj naozaj stalo, z uvedeného poštového podacieho hárku nemožno.

24. Ani z označenia na ľavej strane podacieho hárku v podobe „UPOMIE3_NEZ_20190702213521_100PP.DAT_afp_JOBID_2655971_CPSC6_1_HAROK“ nie je možné preukázateľným spôsobom zistiť skutočný dátum podania (pričom prvé číselné označenie by mohlo napovedať, že ide o dátum 02.07.2019), a to predovšetkým vzhľadom k tomu, že poštový podací hárok obsahuje vo svojej úvodnej časti pole Dátum podania, ktorý je nevyplnený, a tiež neobsahuje ani potvrdenie pošty o prijatí zásielky na poštovú prepravu. Pritom však, ak právny predchodca žalobcu nedisponoval údajom na poštovom podacom hárku o podaní poštovej zásielky na poštovú prepravu, mal možnosť túto skutočnosť na pošte reklamovať.

25. Opačnou argumentáciou, ktorú je potrebné odmietnuť ako nenáležitú, by sa prijal záver, podľa ktorého by na preukázanie doručenia stačil (hoci i rukou) vypísaný poštový podací hárok bez skutočného odoslania na poštovú prepravu. Práve potvrdenie dátumu poštu (resp. i iným poštovým prepravcom) na podacom hárku (resp. inom preukaznom hárku) preukazuje, že skutočne bola písomnosť podaná na poštovú prepravu a má byť doručená adresátovi. Potvrdením dátumu na poštovom podacom hárku sa preto preukazuje, že došlo k odovzdaniu zásielky na poštovú prepravu a môže sa počítať s jej riadnym doručením adresátovi zásielky, a teda i s dôjdením prejavu vôle odosielateľa adresátovi (v súlade s § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

26. Odoslanie spornej výzvy žalobcom žalovaným nie je preukázané ani výpismi z elektronického portálu Slovenskej pošty, ktoré žalobca na výzvu súdu prvej inštancie predložil (č.l. 150 a 151). Jedná sa snímky obrazovky (printscreen) z elektronického portálu Slovenskej pošty o doporučenom liste. Obsahujú iba podacie číslo a genézu doručovania. Neobsahujú ale údaje o odosielateľovi, adresátovi a ani o zásielke, ktorá sa mala doručovať (s výnimkou hmotnosti zásielky). Je však pravdou, že podacie čísla by sa zhodovali s vyššie spomenutým nedatovaným poštovým podacím hárkom. Avšak vzhľadom na to, že nedatovaný poštový podací hárok nemá preukaznú hodnotu o podaní doručovaných zásielok na poštovú prepravu, nemožno považovať za jednoznačne preukázané, že výpisy z informačného portálu

Slovenskej pošty deklarujú práve doručovanie tých zásielok, ktorých sa týka nedatovaný poštový podací hárok (teda spornej výzvy z 2.7.2019). Preto nemožno interpretovať výpisy z elektronického portálu Slovenskej pošty v spojení s neakceptovateľným poštovým podacím hárkom.

27. V tejto súvislosti je potrebné vziať na zreteľ, že bolo v možnostiach žalobcu, aby preukázal riadne a bez pochybností, že spornú výzvu žalovaným doručoval, a to predložením riadneho poštového podacieho hárku, resp. elektronického poštového podacieho hárku, prípadne i ePotvrdenky (akú v konaní predložil na č.l. 28). Najvyšší súd SR totiž vo svojej rozhodovacej praxi akcentuje, že „v prípade sporu o doručení písomnosti bude dôkazné bremeno o doručení zaťažovať odosielateľa. Je preto vhodné, aby odosielateľ vhodným spôsobom doručenie zásielky adresátovi zdokumentoval, resp. ju vedel relevantne preukázať“ (R 4/2021). Navyše, pochybnosti z uvedených výpisov z elektronického portálu Slovenskej pošty o doručovaní výziev budí i to, že pri totožnej adrese doručovania, ktorú žalovaní ako manželia mali v čase doručovania týchto výziev, sa mala jedna zásielka vrátiť z dôvodu, že adresát je neznámy, a druhá zásielka bola uložená na pošte s tým, že adresát nebol zastihnutý a zásielka nebola prevzatá v odbernej lehote, s tým, že k doručovaniu malo dôjsť v rovnaký deň.

28. Dôkazné bremeno ohľadom preukázania doručenia tejto výzvy ležalo na žalobcovi. Dôkazy, ktoré by preukazovali doručenie uvedenej výzvy, neboli žalobcom v konaní prezentované, a to ani po výzve súdu prvej inštancie zo dňa 17.10.2022.

29. Preto súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že žalobca nepreukázal splnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, následkom čoho sa žalobca nestal veriteľom pohľadávky, ktorú uplatňuje v tomto konaní. Žalobcovi z toho dôvodu nesvedčí aktívna vecná legitímácia v konaní.

30. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

31. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovaným, ktorí boli v odvolacom konaní plne úspešní, trovy odvolacieho konania nepriznal, pretože im v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

32. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).